

Περιεχόμενα

[00:00:00] Θαυματουργή Παναγιά.....	1
[00:01:11] Βακούφια.....	1
[00:02:00] Μνημείο Άγιου Κοσμά και κατάρρα στο χωριό.....	1
[00:10:19] Θρύλος για Νεράιδες	2

[00:00:00] Θαυματουργή Παναγιά

Αφού ένα παιδί, ένα παιδί η κοπέλα του δεν έκανε παιδιά. Την είχε παντρεμένη τέσσερα χρόνια και δεν έκανε παιδιά. Κι αυτό πίστευε πολύ. Πίστευε πολύ και πιστεύει πολύ. Κι έκαμε κι εκκλησίες κι έκαμε και εκκλησία αυτού στην Αγκαλίτσα, στον Ευαγγελισμό. Κι απόκτησε κοπέλα. Η κοπέλα του. Όχι, κάνει και θάματα κι άλλα. {Κι έκανε τάμα στην εκκλησία;} Ναι. Έκανε. {Τι τάμα;} Δεν ξέρω τι τάμα. Ξέρω; Μαρτυρούν ο κόσμος ; Δε σ' μαρτυρούν τι τάμα κάνει. {Άλλο θαύμα;} Τάμα; Δε μαρτυρούν αλλά κάν', έκανε θαύματα. Αφού βάραγαν οι αστραπές, βάραγαν εδώ, βάραγαν εκεί, εκεί δε τη μάλαζαν, δε τη μάλαζαν είναι πολύ θαυματουργή. Ήτανε η εικόνα, η εικόνα κι από 'κεινα τα χρόνια. Αλλά, χάλασε το καθεστώς, χάλασε το καθεστώς, έφυγε του Ενβέρ Χότζα και μπήκαν μέσα και τς έκαψαν. Τις εικόνες. Τις πήραν και τς έκαψαν τις εικόνες. Και κατόπι που έφυγε το καθεστώς τούτο άλλο τις μετα-έβαλαν μετά πίσω.

[00:01:11] Βακούφια

Έχω μια αδερφή εγώ πού είναι πολύ θρησκευτική. Ωωωω σε σκοτώνει για τη θρησκεία. Πολύ θρησκευτική. Τώρα, έχει το πόδι η μαύρη, δεν πηγαίνει. Βακούφι το βακούφι πηγαίνει. Κι ακόμα. Βακούφι. Εκκλησιά-την εκκλησιά πηγαίνει. {Βακούφια έχετε εδώ; Πού είναι;} Ε πως δεν... Είναι αυτό, αυτό η εκκλησιά. Η Παναγίτσα. Έχουμε Ευαγγελισμό. Έχουμε Σταυρό. {Ο Σταυρός πού είναι;} Ο Σταυρός είναι κάτω χαμ'λά, χαμ'λά. Εκκλησιάκι, εκκλησιάκι. Όχι εκκλησία, εκκλησιάκι. Κι αυτό εκκλησιάκι είναι. Εκκλησιάκια. Ενώ η εκκλησία η μεγάλη είναι αυτού. Του Αγίου Γεωργίου.

[00:02:00] Μνημείο Άγιου Κοσμά και κατάρρα στο χωριό.

Κείνο 'κει το 'χει η αδερφή μου, κείνα όλα καμωμένα. Τα λουλούδια της και το τέτοιο της τον Άγιο – Κοσμά, τον έβαλε η αδερφή μου. Μαναχή ης. Πλήρωσε. Και πήρε εικόνα και τον έβαλε κει και έκαμε το ... , έκαμε εκείνο το μνημείο, μαναχή της. Με τα λέκια της. Με τα λέκια της. Δε τς έβαλε κανένα λέκι εδώ στο χωριό, να μαζευτούνε, να της δώκουν πέντε λέκια και να το κάμουν. Μαναχή της. Η αδερφή

μου έχασε και το παιδί της κι αυτή, ήταν 40 χρονών το παιδί της που το ‘χασε. Και στην εκκλησία το ‘χει. {Πώς αποφάσισε να κάνει εκεί το εκκλησάκι ; } Αυτό το εκκλησάκι, όταν πέθανε το παιδί της ανταριάστηκε και εγώ μαμά της είτε εγώ εκεί που θα ‘μαι, θα με κάνουν Άγιο Κοσμά. Της είπε στο όνειρο. Κι αυτή κατόπι τς έκανε. Έκανε εκείνο το εκκλησάκι, το τέτοιο εκεί πέρα. {Λένε όμως ότι αποδώ πέρασε ο Άγιος Κοσμάς ; } Ναι, ναι, ναι, ναι, ναι. Πέρασε αλλά, άφ’κε κατάρα αποδώ που πέρασε. Δεν το ‘δωκαν νερό να πει, τι δε το ‘δωκαν δεν ξέρω και κατάρα έδωσε στο χωριό μας. Ενώ στη Σωτήρα, άφ’κε, η Σωτήρα είναι ευλογημένο χωριό, καλύτερη είναι η Σωτήρα. {Τι κατάρα, δηλαδή ; Τι κατάρα έριξε στο χωριό ; } Ξέρω, ‘γω τι κατάρα έριξε στο χωριό. Οι παλιοί ξέρουνε. Οι παλιοί ξέρουνε. {Και η αδερφή σου είδε στον ύπνο τον γιο της να της λέει ότι θα γίνει ο Άγιος Κοσμάς ; } Ναι, ναι, ναι, ναι και πάει και ‘κανε αυτό το μνημείο πέρα. Μαναχή της. Δε τη βόηθησε κανένας. Ό,τι είναι εκεί τα λουλούδια που έχει, το μνημείο πο ‘χει, το ‘κανε μαναχή της όλα, πλήρωσε και το ‘κανε.

[00:04:45]Θρύλος για Νεράιδες

Αααα, αυτά ναι. Ναι, είχαμε και ‘μεις στο μύλο πέρα. Στο μύλο. Το βράδυ πήγαινε ο κόπανος. Το βράδυ δεν πέρναγες απέκει. Περνάγαμε τα ζώα, τα σελώναμε λίγο το βράδυ, θέλουνε το βράδυ, πρέπει να νυχτώσει και πήγαινε ο κόπανος πέρα. Ο κόπανος είναι να χτυπάς. Έπαιρναν το ξύλο και χτύπαγαν με το ξύλο. Ξέρω ‘γω πως ‘τανε αυτές. Σαν πήγαινες εκεί, τις λέγαμε ξωτικές εμείς. Ξωτικές και άμα πήγαινες εκεί, σου ‘παίρναν τη φωνή. Αυτές ήτανε... σου παίρνανε τη φωνή. {Είχαν πάρει σε κάποιον τη φωνή;} Δεν ξέρω, ‘κεινα τα χρόνια λέγανε, είχαμε ένα τσοπάνο που πηγαίναμε μαζί και μου ‘λεγε μη μιλάς τώρα που περνάμε εδώ. Μη μιλάς τώρα που περνάμε εδώ στο δρόμο. Γιατί, είναι ξωτικές από κάτω που κοπανούνε. Θα σου πάρουν τη φωνή. Μη μιλάς. {Πού ήταν αυτό;} Είναι ένα... στο ποτάμι τς εδώ μεριά ήταν ένας μύλος π’ αλέθαμε εκείνα τα χρόνια, το στάρι, το καλαμπόκι και το ‘χαν, και ‘κει. {Σ’ ένα συγκεκριμένο μέρος δηλαδή, ήτανε ; } Ναι, ναι, σ’ ένα συγκεκριμένο μέρος εκεί. {Κι αυτές οι νεράιδες πώς ήτανε ; Ήτανε γυναίκες ; } Ξέρω ‘γω τι ήτανε. Ξωτικές μας λέγανε. Ξωτικές μας λέγανε. Τι θα πει ξωτικές. Σατανικά πράματα. Αυτά.

Ξωτικές, δε διάβαινες εκεί. Το βράδυ άμα σούρωνε, κατόπι, κατόπι που χάθηκε ο κρατήρας, χάθ’κανε. Χάθ’κανε. Μπήκαν μέσα στους ανθρώπους. Μπήκαν μέσα στους ανθρώπους κατόπι. Κατόπι μπήκαν μέσα στους ανθρώπους.